प्राक्सन्ध्यापरिघग्रस्ता ताभिर्व्वाधति भास्करं । शिवा श्मशानान्निष्क्रम्य निश्वासाङ्गारवर्षिणी । ४२६०
उभे सन्ध्ये पुरीं घोरा पर्य्येति बङ्ग वाशतो । उल्कानिर्घातनादेन पपात धरणीतले ।
चलत्यपर्व्वणि मही गिरीणां शिखराणि च । प्रतिलोमं व्रजन्त्येते व्याहरन्तो मृगद्विजाः ।
ग्रस्तः स्वर्भानुना सूर्य्यो दिवा नक्तमजायत । धूमोत्पातैर्द्दिशो व्याप्ताः शुष्काशनिसमाहताः ।
प्रस्रवन्ति घना रक्तं साशनिस्तनयित्नवः । चलिताः देवताः स्थानात्त्यजन्ति विहगा नगान् ।
यानि राजविनाशाय दैवज्ञाः कथयन्ति ह । तानि सर्व्वाणि पश्यामो निमित्तान्यशुभानि वै । ४२६५
त्वञ्चापि स्वजनद्वेषी राजधर्म्मपराङ्मुखः । अनिमित्तागतक्रोधः सन्निकृष्टभयो ह्यसि ।
यस्त्वं देवोपमं वृद्धं वसुदेवं वसूपमं । मोहात् क्षिपसि दुर्ब्बुद्धे कुतस्ते शान्तिरात्मनः ।
त्वद्गतो यो हि नः स्नेहः सन्त्यजामोऽद्य तं वयं । अहितं स्वस्य वंशस्य न त्वां वयमुपास्महे ।
स हि दानपतिर्द्धन्यो यो द्रक्ष्यति वने गतं । पुण्डरीकपलाशाक्षं कृष्णमक्लिष्टकारिणं ।
छिन्नमूलो ह्ययं वंशो यदूनां त्वत्कृते कृतः । कृष्णो ज्ञातीन् समानाय्य स सन्धानं करिष्यति । ४२७०
शान्तमेव तवानेन वसुदेवेन धीमता । कालसम्यक्विशानो ब्रूहि त्वं यद्यदिच्छसि ।
मह्यन्तु रोचते कंस वसुदेवसहायवान् । गच्छ कृष्णस्य निलयं प्रीतिस्ते तेन रोचतां ।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि अन्धकवाक्ये अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अन्धकस्य वचः श्रुत्वा कंसः संरक्तलोचनः । न किञ्चिदब्रवीत् क्रोधाद्विवेश स्वं निवेशनं ।
ते तु सर्व्वे यथावेश्म यादवाः श्रुतविस्तराः । जग्मुर्व्विदितसङ्कल्पाः कंसवैकृतशंसिनः ।
अक्रूरोऽपि यथाज्ञप्तः कृष्णदर्शनलालसः । जगाम रथमुख्येन मनसस्तुल्यगामिना । ४२७५
कृष्णस्यापि निमित्तानि शुभान्यङ्गगतानि वै । पितृतुल्येन शंसन्ति बान्धवेन समागमं ।
प्रागेव तु नरेन्द्रेण माथुरेणोग्रसेनिना । केशिनः प्रेषितो दूतो बधायोपेन्द्रकारणात् ।
स तु दूतवचः श्रुत्वा केशी क्लेशकरो नृणां । वृन्दावनगतो गोपान् बाधते स्म दुरासदः ।
मानुषं मांसमश्नानः क्रुद्धो दुष्टपराक्रमः । दुर्द्दान्तो वाजिदैत्योऽसावकरोत् कदनं महत् ।
निघ्नन् गा वै सगोपालान् गवां पिशितभोजनः । उद्दामः कामचारी च स केशी निरवग्रहः । ४२८०
तदरण्यं श्मशानाभं नृणामस्थिभिरावृतं । यत्रास्ते स हि दुष्टात्मा केशी तुरगदानवः ।
खुरैर्द्दारयते भूमिं वेगेनारुजते द्रुमान् । हेषितैः स्पर्द्धते वायुं सुतैर्लङ्घयते नभः ।
अतिप्रवृद्धो मत्तश्च दुष्टाश्वो वनगोचरः । प्रकम्पितशटो रौद्रः कंसस्य चरितानुगः ।
दूरिणं तद्वनं सर्व्वं तेनासीत् पापकारिणा । कृतं तुरगदैत्येन सर्व्वान् गोपान् जिघांसता ।
तेन दुष्टप्रचारेण दूषितं तद्वनं महत् । न नृभिर्गोधनैश्चापि सेव्यते वनवृत्तिभिः । ४२८५
निःसम्पातः कृतः पन्थास्तेन तद्विषयाश्रितः । मदाचलितवृत्तेन नृमांसान्यश्नता भृशं ।
नृशब्दानुसरः क्रुद्धः स कदाचिद्दिनागमे । जगाम घोषसंवासं चोदितः कालधर्म्मणा ।
तं दृष्ट्वा दुद्रुवुर्गोपाः स्त्रियश्च शिशुभिः सह । क्रन्दमाना जगन्नाथं कृष्णं नाथमपाश्रिताः ।